

دلایل عقلی در اثبات وجود رنگ (قسمت اول):

اثر و مؤثر

مؤثر به اثر خود محدود نشده و چیزی که خود به جریان انداخته بر خودش جاری نخواهد شد (امیر المومنین علیه اسلام میفرماید: **و لا یجری علیہ ما هو اجراء**)، و نه او به آثارش منتهی میشود نه آثار به او منتهی میشوند، و همچنین مؤثر یکتا بوده و تعدد، صفت آثار اوست.

با این حال او با تمام یکتا بودنش در تمام مراتب و مکان های وجودی آثار خود نافذ بوده و در تمامی آنها ظهوری آشکار تر از خود آنها دارد، چنانکه در دعا میخوانیم **لا یری فیها نور الا نورک**.

اما ظهور دو معنی دارد: یک، ظهور ایجادی که همان نفس بودن در مقابل عدم است و آن ظهور مکون و مؤثر است.

دو، ظهور در عالم تشریع است که منظور، ظهور اثر برای اثر دیگری است که ضد آن خفاست و این ظهور و خفا نسبی است. و این ظهور در حالتی است که حجابی پوشاندنی فی ما بین نباشد، حال چه در نزد ما باشد چه در نزد شیئی غایب، که از جمله حجبی که در مقابل ظهور سایر اشیا وجود دارد همین جسم ماست. صدا ها، بوها، رنگ ها و غیره اشیائی هستند که راهی به سوی نفس ندارند چرا که این بدن ساتر و حجابی است ما بین آنها، لذا لازم است که از راه و اسباب خاص خود که مشاعر ظاهری ما هستند ارتباط برقرار کنند.

به علت طولانی نشدن مطلب ادامه بحث را در هفته بعد دنبال میکنیم